

Csapataink eredményei – 2008. május 26-június 1. :

U16('92) bajnoki mérkőzés, 24.forduló - 2008.05.31. 12.00 óra
XII. Csörsz u. 2-4. - TF pálya, 30 néző, műfüves nagypálya

11-ES AZ, AMIT A JÁTÉKVEZETŐ MEGAD, ÉS A BELŐLE SZERZETT GÓL, MÉG AKKOR IS ÉRVÉNYES, HA AZ EGÉSZ PUBLIKUM HÁBOROG

Tabáni Spartacus – Olympiakos 2-4 (2-1)
G: Kovács, Szekér

Akay 5 – Garancsy 6, Neidert 3, Pataky 5, Balázs 6 – Kovács 5 -2 =3 –
Szekér 5 (Leki 4), Németh G. 5 (Bagdy 6), Gallatz 4 (Kaslasi 6), Almási 5 –
Királyvölgyi 5

Rekkenő hőség fogadta a két csapatot a Csörsz utcai pályán. Tudtuk, hogy nehéz meccs vár ránk, mivel állandó embereink közül, a hosszú sérüléssel bajlódó Sárosi a tüszős mandulagyulladásból lábadozó Paulovics, és az eltiltott Farnadi mellett, a héten a csapattól sorozatos fegyelmi problémák miatt elküldött Németh István is hiányzott csapatunkból. Minden esetre az összes negatív előjel mellett nagy elánnal kezdett csapatunk. Ez már a második percben gólt is eredményezett, amikor egy bal oldali Kovács szabadrúgásba ügyetlenül belefejtett egy vendégvédő. A labda, pedig védhetetlenül vágódott a lécz alá. **(1-0)** A gól után mezőnyjáték vette kezdetét, amit egy újabb Tabán gól tört meg. Egy nagy bedobás után Szekér elé pattant a labda, aki nagy hidegvérrel ügyesen gurított a hálóba. **(2-0)** Ekkor teljes mértékig uraltuk a meccset, noha az ellenfél csatárainak megugrásaiban mindig benne volt a gól. Aztán a 25. percben egy perccel az elrendelt ivószünet előtt az érthetetlenül enerváltan játszó Neidert egy teljesen felesleges szituációban tizenegyest érően faultolta a vendégek csatárát. A vendégek, pedig ezt a ziccet kíméletlenül értékesítették. **(2-1)** A félidő végéig nem változott az állás, noha 2 – 2 lehetőség adódott a csapatok előtt, ám ezek kihasználatlanul maradtak. A második félidőre sajnos az idősebb játékosokkal teletűzdelt és fizikálisan erősebb vendégek végig domináltak, ám fordításukhoz kellett egy 12. játékos is. A „spori” viszont csak később vált főszereplővé. Egyenlítő találatuk szép akció végén született. A lábról – lábra járó akció végén kialakult egy az egyes szituációt higgadtan használta ki csatárunk. **(2-2)** Ekkor mindkét csapaton meglátszott az iszonyatos hőség és az iram is csökkent. Ám az előbb említett „sporikánk” úgy gondolta, ha már itt sütetni magát a napon, akkor már „bele is nyúl a meccsbe” Egy kiugratás után a vendégek 7 –es számú játékosra tört a kapunk felé. A visszazáró Pataky simán utolérte, amikor a vendégjátékos egy cselre vállalkozott. A művelet annyira „jól” sikerült, hogy a saját lábában elesett és a földre huppant. A bíró újra a tizenegyes pontra mutatott, ám ezúttal teljesen jogtalanul. Az Olympiakos csatára, köszönte szépen az ajándékot és megfordította az állást. **(2-3)** Ezt követően újra felpörgött a meccs, mert a Tabán fiataljai egyenlíteni szerettek volna. Hogy erre ne sok esélyük maradjon arról ismét a 12. „görög” gondoskodott. Egy mezőnyben tucatszám megtorlatlanul hagyott esemény miatt kiállította csapatunk kapitányát. 10 emberrel is becsülettel próbálkoztunk és az utolsó percben, azt hittük mi is nagy lehetőség elé kerülünk. Egy felívelt labda alól az első félidőben parádézó, ám a második játékrészben a mezőnyben eltűnő Almásit két kézzel ellöktek. A „spori” le is fújta a nyilvánvaló szabálytalanságot. A tizenegyes végrehajtására kijelölt Királyvölgyi már ment is hogy elvégezze a jogos büntetőt, ám ekkor mindenki csodálkozva és felháborodva vette észre, hogy a játékot vezető dilettáns egyén a tizenhatos vonalára tetette le a labdát. Ugyan Major ott ért földet, de a lökés jóval a büntetőterületen belül történt. Sajnos a szabadrúgásból nem lett semmi. A 93. percben, pedig egy rossz kirúgás után kilépő vendég csatár minden esélyünket elvette a pontszerzéstől. **(2-4)** Különösen fájó a vereség, mivel ellenfelük egy nagyon sportszerűtlen, durva társaság. Akik az alattomos szabálytalanságokon túl még a másik leköpésétől sem riadtak vissza. De mit is várjon az ember egy olyan brigádtól, akik edzője szerint „A játékosok fegyelmezése nem az ő dolga” Nem baj, ha jövőre egy csoportban leszünk, akkor teljes csapattal a pályán revansot veszünk, mert kétségem sincs felőle, hogy Bálna, Márk és Gábor játékaival nyerni fogunk ellenük. Most akármennyire magunk alá kerültünk, csak egy cél lebeghet a szemünk előtt: A KISE csapatának legyőzése. Amely hitem szerint, nem lehetetlen küldetés!

Edző: Egyházi Gergely

U14('94) bajnoki mérkőzés – rájátszás,felsőház 2.forduló, 2008.05.26. 15.00 óra
I.Czakó utca 2-4. - 20 néző, füves nagypálya

SIKERES VISSZAVÁGÁS

Váci Titán - Tabáni Spartacus 0-6 (0-1)

G: Szőke (3), Chorfi, Gulyás, Zincenko

Kajdy (6.5) – Salánki (6), Zincenko (7), Chorfi (7), Bejczy (6) – Mérei (6), Kerekes (6), Szekeres (6) – Gulyás (6.5), Szőke (8), Zsila (6)

cs: Cseh-Szombathy (6), Floidl (6), Lakatos (6), Bea (-)

Duplán módosított időpontban hétfőn délután 15 órai kezdettel játszottuk le a Titánok elleni ütközetet. És hogy miért? Először én kértem halasztást adott mérkőzésnapon való hosszú hétvégére való tekintettel, ehhez a váciak nagyon korrekt módon hozzá is járultak. A következő módosított időpont pedig az utolsó pillanatban ő miattuk változott meg, ekkor nekem kellett tanúbizonyságot tennem rendkívüli sportszerűségemről. ☺ Pediglen ekkor hihetetlenül sűrű időszakot éltünk meg a bajnokságban, meccs-meccs hátán. Rettentően kevés néző előtt (valljuk be a körülmények miatt nem volt csoda) kezdődött a találkozó. Viszont színvonalas volt a játékvezetés, öröm látni, hogy ilyen szinten is jön néha képzett jó szellemiségben bíraskodó sporttárs.

Jól és egységesen kezdtük a mérkőzést. Lehetett érezni az első perctől kezdve, hogy együtt van a csapat és mindenki nagyon elszánt. Próbáltunk mi kezdeményezni, de a hátsó alakzat stabilitásáról sem feledkezhetünk el. Azért mégiscsak a Titánok ellen játszottunk, akik összel – nincs rá jobb szó – elkentek minket. Szépen lassan kezdtük kidolgozni a helyzeteinket, de sajnálatos módon ugyan olyan ütemben hagytuk is kihasználatlanul ezeket. A három csatár mindegyike feliratkozhatott volna az első félidei góllövők közé. Szőke Bálint egyik remek kiugrása, Gulyás Bálint közelről való egekbe lövésére a váciak igazából igazi helyzettel nem tudtak válaszolni. Nem sokkal a szüneti bevonulás előtt jobbszélső Bálintunk tört be a büntetőterületen belülre, majd olyan jó ütemben tolta meg a labdát, hogy az érkező védőjátékos nem tudott nem tizenegyest csinálni. Hurrá. A letett labda mögé csapatkapitányunk állt és jó szokásához híven a hálóba helyezte azt. Ezúttal a jobb sarkot választotta, a vendégkapusnak sansza nem volt a védésre. No, megannyi helyzet után végre megtört az átok?

A második negyven percre is motiváltan futottunk ki. Tudtuk, hogy mindenféleképpen kell még gól. Az egyik (de nem első és nem is utolsó lehetőségünk) legnagyobb sanszunk Szőke kiugrásában rejlett, de először a kifutó kapus mellett, majd a bal kapufa mellett is elsuhant a labda. Mit rúgunk be, kérem, ha nem ezt? Kurta és furcsa körülmények között esett a megnyugtató találatunk. Ezúttal a Bálintok közül Gulyás vezette be a labdát a kapu előterébe, rossz szögből és közel sem tiszta mozdulattal a kapu felé terelte a bogyót – majd meg nem mondom hogy, de a hálóba került az. 2:0! A biztos előny tudatában még felszabadultabbak lettünk a váciak pedig egyre inkább leálltak. Volt itt Zincenko Dinitől szép kényszerítés előre akciózás felsőkapufával befejezve (ballal) és ugyancsak tőle érintés nélküli szögletgól is. Nem először fordult elő, hogy a könnyebb helyzet kimaradt, a nehezebb pedig góllal zárult. Szőkinho (☺) még kétszer következett a góllövők sorában (a köténygól hihetetlen szemtelenre sikeredett), így kialakult az igazságosnak mondható amolyan „szovjet-magyaros” végeredmény. Persze a helyzetek alapján lehetett volna kétszámjegyű is a különbség. A Vác előkelő helyen áll a tabellán, így nagyra értékelem magyarányú diadalunkat. Visszatérő felhívásom: Ne fukarkodjunk a jelzőkkel, igazi Tabán parádét láthattunk, hallhattunk, csak így tovább gyerekek!

Edző: Grób Ákos

U14('94) bajnoki mérkőzés – rájátszás, felsőház 5.forduló, 2008.05.28. 16.45 óra
I.Czakó utca - 30 néző, füves nagypálya

EREDMÉNYES CÉLFUTBALL

Tabáni Spartacus – XII.ker.Hegyvidék 3-2 (2-1)

G: Lakatos, Mérei, Szőke

Kajdy (6) – Cseh-Szombathy (6)*, Zincenko (7), Chorfi (6.5), Bejczy (6) – Mérei (6.5), Salánki (6)**,
Szekeres (6) – Gulyás (6), Szőke (7)***, Lakatos (6.5)

cs: *Flويدl (6), **Bea (6), *** Zsila (6)

A két ősi rivális egymás ellen. A két egyesület közelsége miatt nagyobb az ismeretség a két csapat között, mint általános esetben. Mindkét oldalon játszik olyan focista, aki előzőleg a másik edzőnél, a másik egyesület színeiben szerepelt hosszabb – rövidebb ideig. A rangadót megelőző napokban úgy tűnt, hogy riválisunknál olyan nagymértékűt ölt a sérültek – betegek és kirándulók száma, hogy ki sem tud állni ellenünk. Aztán csak összeverbuválódtak valahogy.

Hétközi meccs, ezúttal sok néző valamint edzésen lévő játékos szurkolása közepett. Még elnökünk (G. T. G.) is a helyszínen drukkolt nekünk. A XII. kerületieknél volt többe a labda, de hát sokszor bebizonyosodik, hogy nem a labdabirtoklási arány után osztogatják a három pontot a bajnokságban!! A védekezésre nagy hangsúlyt fektettünk, tudtuk jól, hogy ha nem szűkítjük le a területet, akkor remek akciókat tudnának vezetni az ellenfél játékosai. Ahogy telt, múlt a mérkőzés megszerezte az előnyt a fehér csapat. Egy kiugratás után az ellen csatára lerázta magáról aktuális védőnkét és a késlekedő Kajdy Tomi felett a hálóba pötyyintett. Kár volt érte, de ekkor kezdődött csak igazán a show! Pár perccel később szabadrúgáshoz jutottunk, melyet a mi Dinink Beckhamet meghazudtoló pontossággal ívelt Lakatos Andris fejére, a címzett pedig a lécs alá stukkolta a játékszert (1:1)! Szépségdíjas találat volt, mikor is fejtünk utoljára gólt? Nem is tudnám hirtelen. Szóval a fejesek.. A következő érdemleges jelenet főszereplői között megint csak moldáv származású játékosunkat fedezhetjük fel. Ezúttal egy szögletet kanyarított be, mely átszállt az egyébként jó képességű vendégkapus felett, majd Mérei Levente ugrott a leghatékonyabban és a gólvonal mögé juttatta a labdát. A mozdulata talán nem egy tankönyvi ábra szerint „alakult”, de lényegét tekintve ennél ügyesebben nem is lehetett volna csinálni, hisz gól lett belőle. A vezetésünk beálltát követő második percben viszont majdnem a Wukovics csapat egyenlített. Mi hátul beragadtunk, ők kiugrottak, a kapufa mellett helyezkedő őrangyal meg segített rajtunk. Röviden így lehetne jellemezni, ezt a számunkra szerencsésen alakuló jelenetet. Szünetig még egy viszonylag közeli ellenszabadrúgást kellett megúszni, ennek persze nagyobb volt a füstje, mint a lángja. Aztán jött egy nyugalmas tíz perc - szünet. Átbeszéltünk mindent, amit lehet.

Mindent alárendeltünk a győzelemnek. A kézkötéssel (megbízhatóan persze) játszó Cseszó (rá) sérüléséig nem is volt okom változtatni, utána pedig kénytelen voltam. De nem lett belőle baj, mindenki hozta magát és lelkesen őriztük az eredményt. Nagyon akart a Hegyvidék is. Csak nekik nehezebb dolguk volt, gólt kellett lőniük. Mindent bevetettek. Volt itt szélen futó akció, színészkedés (egyszer lehet, hogy nem is volt annyira az?) a veszélyes zónában. A sporttársan nagy nyomás volt, hisz a mérkőzés előrehaladtával a hangulat is fokozódott, reklamálások, meggyás. Szőke Bálintunk le akarta zárni a dolgokat, nem szerette volna tán, hogy kételyek legyenek bárkiben is a három pont sorsát illetően. A lehatárról elindult (nyilván egy remek átadás szükségeltetett hozzá) labdával, lerázta a Hvk hátsó alakzatát, majd a kifutó kapus mellett a kapuba perdített. Remek csatárteljesítmény volt, ez igen! 3:1! A hátralévő időben egy turpisan elvégzett szabadrúgást követő közeli góllal még 3: 2-re felzárkózott az ekkor már (ideiglenesen persze) edzőt is cserélő Csörsz utcai alakulat, de az egyenlítésre már nem maradt ereje. Igazi csapategység diadal volt. Lám-lám, ha mindenki tényleg odateszi magát! Mindenkinek felhívtam a figyelmét mérkőzés előtt, hogy nem élet-halál harcot vívunk ma, de azért nagyon örülünk a diadalnak. Játékunk nagyon egyszerű, viszont a végeredmény tekintetében kijelenthető, hogy rendkívül hasznos – eredményes volt. Erre próbáltam utalni a főcímben!

Edző: Grób Ákos

U14('94) bajnoki mérkőzés – rájátszás felsőház 6.forduló, 2008.05.31. 15.30 óra
I.Czakó utca 2-4., 30 néző – füves nagypálya

KEVÉSEN MÚLT

Tabáni Spartacus – Corvinus 0-1 (0-0)

G: -

Szőke (6.5) – Salánki (5.5), Chorfi (5.5), Zincenko (5.5), Bejczy (5.5) – Floidl (5), Mérei (5.5), Andreas (5.5) – Gulyás (5), Lakatos(5), Zsila (4)*

cs: Bea (0)

Jelentős számú vendégszurkolók a tribünön, a mieink meg csak szállingóztak, szépen lassan. Egymásnak feszültek a csapatok. Nálunk Kajdy Tamás sérülése miatt nem szerepelhetett, helyét hosszú idő után Szőke Bálint foglalta el. Nem mellesleg az utóbbi idők egyik csapaton belüli legjobb játékosa. Szóval át kellett alakítanom saját elképzeléseimet, de azért valahogy fel tudtunk állni.

Többet volt a játékszer a vendégeknél, mi pedig stabilak voltunk. A szokásostól eltérően keskeny pálya láthatóan nem ízlett a vendégeknek. Próbáltak gyorsan játszani, de mi nem igazán engedtük kibontakozni őket. A védekezés és a középpálya meg volt szervezve, elöl pedig ezúttal nem kettő, hanem „csak” egy Bálint várta kiugrásra készen a játékszert. Szervezettségünknek köszönhetően vezetést szerezhettünk volna, hisz Gulyás kiugrásánál csak a kapus volt az egyetlen tag az ellenfél keretéből, akinek túl kellett volna járni az eszén, de ez a ziccer kimaradt, védett sajnos a hálóőr.. Bálintnak volt még egy lehetősége (ziccernek ezúttal nem lehetett nevezni azért, de láttunk már ilyen helyzetből gólt) a félidőben, ekkor a baloldaltól lőtt és a kapus a jobb kapufa mellől piszkálta ki a labdát, mindenestre, lövés-védés szép volt – igazi futballjelenet, ahogy mondani szokták. Nálunk pedig Szőke kapus húzta le a rolót, lehetett látni, hogy nagyon figyel ismét a kapuban, és biztosan háritja az innen-onnan jövő próbálkozásokat. Az ő utóbbi időben elért góljai, jó és lendületes játéka a meghatározó emberek közé emelte a csapaton belüli hierarchikus „rendben” ha szabad ezzel a szóképpel élni. És ez érezteti a hatását most is, ahogy beállt, (visszaállt) a gólvonal elé. Nagyobb önbizalommal a labda is jobban tapad a kesztűhöz...!! És ez így van.

Döntetlen a szünetben a többet rohamozó, de kevesebb ziccert kidolgozó soroksárral szemben. A következő negyven percben nagyjából maradt a játék képe. Többet támadtak ők, az igazi nagy ziccer pedig a mi támadásunkban volt először. Szép akció futott végig a pályán, melynek végén Lakatos Andris került óriási gólhelyzetbe, szépen ki is lépte, meg is nézte hová kellene juttatni a labdát, de a corvinusos kapus ezúttal is remekül háritott. A hangulat pedig fokozódott. Az elég sok vendégnéző kezdett kibújni jólneveltségéből. Persze ebben, mármint a kellő kulturális szintben azért ne legyünk olyan biztosak.. Hőzöngés, bírósídás, játékosoknak beszólás – szóval volt itt minden kérem szépen. Igen, engem sem hagytak ki a szórásból.. Én csak egy-egy félhangos megjegyzéssel válaszoltam, de abban azért volt tartalom bőven. És sajnos ezen a szinten nincsenek olyan „sporttársak” akik teljesen függetleníteni tudnák saját működésüket a közegtől. Pedig a hangulatot is meg lehetne fogni egy bizonyos szintig. A játéktérre visszatérve pedig – sajnos a vendégek szereztek vezetést, egy tizenhatoson belüli lepattanó labda bebrúgólésából. Védtetlen volt, Szőke kapus az utolsó, akit elő lehetne érte venni. A gól után Karim némileg fentebb játszott, próbáltunk támadgatni becsülettel. A legnagyobb gólszerzési lehetőségünk-csapatkapitányunk szabadrúgásában rejlett, de ezúttal sem sikerült kifogni a vendég egyesén. A jól elvégzett pontrúgást ezúttal a lécre tolta, ezzel meghiúsítva ezzel az egyenlítésünket. Maradt a 0:1- egy küzdelmes mérkőzésen, ahol a lehetőségek és a játék képe alapján azért bőven benne volt a pontszerzés(!) A mérkőzés után egy-egy vendégszülőnek sikerült ízelítőt adni abból a kulturális szintből, amelyet nem szabadna sportpálya közelébe sem engedni.. Fiúk, fel a fejfel – majd a következő!!!

Edző: Grób Ákos

U13('95) bajnoki mérkőzés – 23. forduló 2008.06.01. 09.00 óra
I. Czakó u. 2-4., 30 néző - füves nagypálya

KIHARCOLT GYŐZELEM

Tabáni Spartacus SKE – II. Kerületi UFC 3-2 (2-1)

G: Sütő, Balázs (2)

Pereg 6 – Jobbágy 5, Zemplényi 6, Fáth 7, Jámber 6 – Kondi 6, Kiss 6, Balázs 7 –
Paulusz 6, Sütő 6, Dudás 5

cs.: Ormos 5

Tudunk mi, ha akarunk! Előző csúfos bajnoki szereplésünk után, megmutattunk magunknak, hogy tudunk küzdeni. A két, Kerület elleni találkozóink alapján megállapítható, hasonló játékerőt képviselünk. Mikor harcolunk a csapatért, a győzelemért, bizony miénk lehet a három pont. Egy héttel ezelőtt illetve tavaly novemberben, a hőesésben ez nem ment. Most is több hiányzónk volt, mégis, aki pályára lépett mindent megtett, vállaltuk a párharcokat, sok labdát szereztünk.

Végre, rögtön mi kezdtük jobban a találkozót. Egyből magunkhoz ragadtuk a kezdeményezést. Jól mentek a passzok, sok volt a labda nélküli elmozgás. Szélsőink és Gabó rendre megjátszhatóak voltak. Ronka és Gabó ügyes összjátékának nem találta ellenszerét a védelem, így hamar kétgólos vezetéshez jutottunk. Magára talált ellenfelünk is és a félidő vége előtt szépítettek. Komoly izgalmak elé nézhettünk. Kicsit elaludtunk, talán nagyobb vehemenciával kellett volna védenünk a kapunkat, és kiegyenlített a zöld mezés csapat. Bár középpályánk jól mozgott, szűkített, védelmünk sokszor a kapunk előtt ragadt, nem jött föl a félpályáig. Így szétszakadtunk. Zűrzavar lett úrrá csapatunkon. Szélsőink elbújtak, Gabó nagy akarása, elkeseredettségé formálódott. Makacsul nem hajtotta végre mit kértem tőle. Talán nem tett jót neki a múlt heti dicséret? Kicsit átszerveztem a csapatot, Döme feljebb jött, Barnabás a szélére, Paulusz Kristóf meg védőnek. Jól megállták a helyüket. Ormos Kristóf végre harcosan mozgott, párszor ugyan lecsúszott lábáról a labda, de többnyire jól védekezett. Egy megszerzett labda után Döme elkérte, indított Gabó felé aki ezt még nem tudta góllá váltani, de egy hasonló újabb próbálkozás, támadásvezetés végén Gabó lövése utáni kipattanót Áron értékesítette. Tíz perc volt még hátra, amit hőiesen, néha kiharcolt szerencsével sikerült átvészelnem. Külön dicséret illeti Ádámot, aki jól védett, Olivért, Ákost és Tamást, kik végig sok labdát szerezve állták a sarat, Ronkát, Marcit és Barnabást a sok ügyes kombinációs játékért.

Nagyon örülök neki, hogy sikerült jobb játékot nyújtanunk az előző hetinél. Bár kicsit cserélődött a hiányzók névsora, nyilván sokat jelentett, hogy most kevesebb kezdő játékosunk hiányzott. Ez igazi csapatmunka volt.

Edző: Kiss Zoltán

U11('97) bajnoki mérkőzés, 27. forduló – 2006.05.31. 9.00 óra
XXII. Promontor u. 88., 18 néző - műfüves $\frac{3}{4}$ pálya, 5x2m-es kapu, 9+1 fő, 2x35 perc

EZ MOST SOK(K) VOLT NEKÜNK

Szt. Pál AFC – Tabáni Spartacus 7-0 (3-0)

G: -

Szanthoffer 4.5 – Bavay 4, Lukász 4, Szűcs 4, Hőnich 4 - Lukász 4, Vértes 4 –
Krepuska 4.5, Szalai 4.5, Mesterházy 4

cs: Gyebnár 4, Lénárd 4, Sővári 0

Tudtuk jól, hogy nagyon nehéz lesz a tabella élén álló 96-os gárdával felvenni a versenyt. Tavaly ugye (értsd: ősszel) bár még mi vezettünk 1-0-ra, a Szentek nyertek 6-1 arányban. Akkor egy kifejezetten felázott, mély talajú pályán próbáltuk meg felvenni a versenyt. Ezúttal viszont kifejezetten kítűnő pálya fogadott minket, hisz a budafoki műfű országos szinten is elismert helyszín. Igen ám, de tikkasztó hőség volt már napok óta. Az óriási hőség a nem természetes fűvel párosítva nagyon nyomasztó tud lenni.

Történetünk az alábbi: Még az öltözőben igazoltatott minket a játékvezető, máris sikerült elég nevetségessé tennie magát. Belső védőnk nevét ugyanis sikerült Benett helyett Bernadettnek olvasnia.. Hát inentől kezdve nem voltak elvárásaim a játékvezetéssel kapcsolatban. Persze kicsit sem azon múlt.

A mérkőzés sajnos végig az ellenfél volt. Nagyobbak és gyorsabbak voltak nálunk, ami egyfelől érthető, másfelől viszont lehettünk volna valamivel bátrabbak és figyelmesebbek.

Az első két bekapott gól, tipikusan az elkerülhető kategóriába tartozott. Persze természetes is ez, hiszen minden gólhoz hiba kell. De amikor egy szöglet után 2 percig nem tudunk felszabadítani, az igenis bosszantó, nagyon bosszantó. Jöttek a sérülések, előbb Vadim lába, utóbb Levente lett picit rosszul. Így cserélgetési lehetőség nem nagyon volt a pakliban. A második féldőben is nagyjából az történt – néhány kivételtől eltekintve – amit a házigazda akart. További gólokat értek el és fölényesen nyerték soros bajnokijukat. Külön kuriózum volt a féldő derekán Szaki beállása. Mi ebben a furcsa, mi? A sérülések és a nagypálya+hőség okozta fáradtság miatt ugyanis kapusunkra mezőnyezett adattam és pillanatokon belül előretolt csúcséket faragtam belőle. Meg is állta a helyét, lőtott – futott böcsülettel. Gólszerzésre sajnos neki sem volt esélye.

Edző: Gröb Ákos

U10('98) Fekete Sándor emléktorna – 2006.06.01. 9.00 óra

XIII. Fáy u. Vasas pálya, 100 néző – műfüves félpálya, 5x2m-es kapu, 7+1 fő, 2x15 perc

REAC (U'11) - Tabáni Spartacus 4-1 (1-1)

G: Kozma

Laczkó - Schön, Ninausz, Gazsó, Hermann, Gyebnár B., Hőnich, Kozma.

Vasas "piros" - Tabáni Spartacus 3-2 (2-1)

G: Gyebnár B.(2)

Gyebnár M. - Schön, Ninausz, Gazsó, Hőnich, Gyebnár B., Laczkó, Kozma. Cs: Hermann.

Vasas "fehér" - Tabáni Spartacus 6-0 (2-0)

G: -

Gyebnár M. - Schön, Ninausz, Gazsó, Hermann, Gyebnár B., Laczkó, Kozma.

Összesítve: Tabáni Spartacus 3 - - 3 3-13 -

Jók: az egész csapat!

Szezonzáró tornán vehettünk rész a Vasas meghívására ezen a nagyon meleg júniusi vasárnapon.

Az számszerű eredmények ellenére most harcos és helyenként ügyes, kombinatív, jó játékot mutattunk neves, illetve fizikálisan erősebb (REAC U11) ellenfeleink ellen.

Köszönöm csapatomnak az egész éves munkát és a szülők segítségét, segítő hozzáállását! ☺

Edző: ifj. Bicskei Bertalan